

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko K. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 lutego 2021 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt I WSC II CZ [...] (I ACa (...)),

1) oddała zażalenie,

**2) odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania
zażaleniowego na rzecz pozwanego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną M. P., powoda w sprawie przeciwko K. K. o zapłatę, gdyż pełnomocnik powoda nie uzupełnił barków formalnych skargi mimo wezwania go o dokonanie takiej czynności (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na postanowienie z 18 listopada 2020 r. powód zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 394⁶ § 1 k.p.c. przez odrzucenie skargi

kasacyjnej powoda, podczas gdy zaniechanie uzupełnienia jej braków formalnych miało miejsce z przyczyn niezawinionych przez powoda i jego pełnomocnika, a w przypadku niedających się usunąć wątpliwości, które powinien powziąć Sąd w okolicznościach sprawy, odrzucenie skargi kasacyjnej nie było możliwe.

Powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z oświadczenia osoby, która stwierdziła uszkodzenie dysku twardego komputera, na którym zapisana była skarga kasacyjna wniesiona w sprawie, co uniemożliwia jej odtworzenie i sporządzenie odpisu oraz o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrok Sądu Apelacyjnego w (...), od którego powód zamierzał wywieść skargę kasacyjną zapadł 22 kwietnia 2020 r. Postanowieniem z 31 lipca 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu celem reprezentowania go w postępowaniu kasacyjnym, a Okręgowa Izba Radców Prawnych wyznaczyła do działania w tym charakterze radcę prącego A. B., któremu 21 sierpnia 2020 r. doręczony został odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z 22 kwietnia 2020 r. z uzasadnieniem. Pełnomocnik z urzędu w terminie wniósł imieniem powoda skargę kasacyjną od wyroku.

Stosownie do art. 394⁴ § 3 k.p.c. do skargi kasacyjnej dołącza się, poza odpisem dla przeciwnika procesowego, także dwa jej odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego, chyba że sam wniósł skargę. Skarga kasacyjna podlega też opłacie przewidzianej w art. 3 ust. 2 i art. 18 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 755), od której strona może uzyskać zwolnienie na stosowny wniosek. Skarga kasacyjna powoda nie została opłacona ani też powód nie uzyskał zwolnienia od opłaty od niej. Nie została też do niej dołączona wymagana liczba odpisów.

Zarządzeniem doręczonym pełnomocnikowi powoda 30 października 2020 r. został on wezwany do uzupełniania braków skargi przez dołączenie jednego jej odpisu i opłacenie kwotą 100.000 zł, w terminie tygodnia pod rygorem odrzucenia. Termin, w którym zarządzenie należało wykonać mijał 6 listopada 2020 r. Pełnomocnik powoda nie dołączył w tym terminie żadanego odpisu skargi,

natomiast 4 listopada 2020 r. złożył wniosek o zwolnienie powoda od opłaty od skargi kasacyjnej, a do wniosku dołączył wypełnione oświadczenie o sytuacji rodzinnej, majątku i dochodach powoda, jednak przez niego nie podpisane.

W konsekwencji bezskutecznego upływu terminu do uzupełnienia barków formalnych skargi kasacyjnej, zaskarżonym postanowieniem z 18 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny skargę tę odrzucił. Odpis postanowienia doręczony został powodowi z uzasadnieniem.

19 listopada 2020 r. pełnomocnik złożył podpisane przez powoda oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku i dochodach, a 26 listopada 2020 r. wystąpił z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia odpisu skargi kasacyjnej, który to wniosek tłumaczył utraceniem danych na twardym dysku komputera, na którym zapisał skargę kasacyjną. Temu wnioskowi nie towarzyszyło jednak uzupełnienie braku ani też dopełnienie czynności, której dotyczył (art. 169 k.p.c.).

Postanowieniem z 3 grudnia 2020 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia odpisu skargi kasacyjnej.

W art. 398⁶ § 1 k.p.c. ustawodawca oznaczył ustawowy termin, w którym braki formalne skargi kasacyjnej powinny być uzupełnione. Jego bezskuteczny upływ, jak w okolicznościach niniejszej sprawy, uzasadniał wydanie postanowienia przewidzianego w art. 398⁶ § 2 k.p.c. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 1 oraz art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

O odstąpieniu od obciążenia powoda kosztami postępowania zażaleniowego na rzecz pozwanego, do czego podstawę stanowi art. 102 i art. 108 § 1 w związku z art. 398²¹ oraz art. 391 § 1 i art. 394¹ § 3 k.p.c., zadecydował przedmiot zaskarżenia zażaleniem, a w efekcie niewielki nakład pracy pełnomocnika pozwanego konieczny do przygotowania odpowiedzi na zażalenie, w kontekście sytuacji osobistej i majątkowej powoda, ujawnionej w oświadczeniach złożonych na potrzeby uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych.

ke